

מ"ת 64431/03/23 - מדינת ישראל-תביעות נגב נגד טל מקונן (עציר)- ויעוד חזותי

בית משפט השלום בבאר שבע

מ"ת 64431-03-23 מדינת ישראל נ' מקונן(עציר)

בפני	כבוד השופט יניב בן הרוש
המבקשת	מדינת ישראל-תביעות נגב ע"י ב"כ עו"ד מאירי לב
נגד	
המשיב	טל מקונן (עציר)-ויעוד חזותי ע"י ב"כ עו"ד אורי דייגי

החלטה

רקע

1. לפניי בקשה להורות על מעצר המשיב עד לתום ההליכים בכתב אישום המייחס לו (להלן: **המשיב**) ביצוע עבירות **פריצה לבניין שאינו דירה ובצוע גניבה** - עבירה לפי סעיף 407(ב) **לחוק העונשין**, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**) **גניבה** - עבירה לפי סעיף 384 **לחוק העונשין**.
2. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 21.3.23 התפרץ הנאשם למכולה בתחנת דלק "פז" ברחוב שז"ר 1 בבאר שבע בשעה 4: או בסמוך לכך וגנב משם מספר מוצרים.

טיעוני הצדדים

3. ב"כ המאשימה הפנה לחומר החקירה, ובעיקר לעדותו של אחדד עוודה, לצילום המשיב, על ידי אחדד עוודה, לסרטונים בהם נראה המשיב ולכך שרכוש גנוב נמצא בסמוך למשיב בבוקר שלמחרת האירוע. ביקש לעצור את המשיב עד תום ההליכים בשל המסוכנות הנשקפת ממעשיו ובשל עברו הפלילי המכביד.
4. ב"כ המשיב טען כי גם אם המשיב היה במקום אין ראיות לכך שהוא התפרץ למכולה וגנב ממנה רכוש. הפנה לכך שבדו"ח הפעולה של אילנה דוידוב עולה מדיווחו של אחדד עוודה כי המשיב ניסה לגנוב אך בסופו של יום: "אינו גנב ואינו גרם נזק". הפנה לכך שהסרטונים לא מתעדים את זמן האירוע כמפורט בכתב האישום - 4:30 - אלא את פרק הזמן שלפני כן. הפנה לכך שהמשיב לא ברח מהמקום כפי שניתן לראות בצילום שביצע אחדד עוודה. טען כי לא ניתן לזהות את המשיב בסרטונים וכן טען כי דו"ח הצפייה אינו מתאר נאמנה את הנראה בסרטונים. עתר להורות על שחרורו של המשיב ללא תנאים מגבילים תוך התחייבות להתייצב לדיונים בעניינו.

דין

5. בתיק שבפני אין מחלוקת כי המשיב נכח במקום בזמן האירוע השאלה שבמחלוקת היא אם המשיב ביצע

עמוד 1

התפרצות וגניבה, אם לאו.

6. התשתית הראייתית של התביעה מושתת על מספר ראיות:

דיווח למוקד 100 - אירוע 567 - דיווח על אדם שמנסה לגנוב מתחנת דלק פז. לובש שחור. ממוצא אתיופי. המודיע צילם את החשוד.

דו"ח פעולה אילנה דוידוב - המודיע אחמד עוואדה דיווח על אדם שניסה לגנוב. "אינו גנב ואינו נגרם נזק".

עדות אחמד עוודה - מחקירתו מיום 26.3.23 עולה כי ביום האירוע, 21.3.23, בשעה 4:30, שמע רעש, ניגש למכולה ראה אדם אתיופי שמחזיק 6 בקבוקי שמן זית ובצמוד אליו 3 שישיות בקבוקי בירה וקרטון מלא סחורה ששייכת לתחנת הדלק. היה לו ריח של אלכוהול. צעק לעברו והוא ברח. לקח את הרכוש והשיבו למכולה. אגב כך, צילם אותו במקום. מוסכם על ההגנה כי המשיב הוא שצולם על ידי אחמד עוודה.

סרטוני אבטחה - מצלמת האבטחה בתחנת דלק פז תיעדה תנועות המשיב הלך ושוב בסמוך למכולה מספר רב של פעמים כאשר בחלק מן הפעמים הוא נראה עוזב את המכולה עם ארגז או רכוש אחר. הדברים נראים בבירור רב בסרטונים 4, 6 ו-8 ובבירור פחות במספר סרטונים אחרים. המשיב מזוהה על ידי חוקר משטרה באחד מן הסרטונים. עיון בסרטון מלמד על כך שהסרטון ברור, ויש היתכנות לזיהוי על יסודו. ראו למשל בהקשר זה ע"פ 3055/18 **אבו רקייק נ' מדינת ישראל**.

עדות רוש בורוכוב - בחקירתו מיום 22.3.23 ציין כי עובד כמאבטח בבית רשות המיסים וכי אחת העובדות במקום אמרה לו שיש אדם חשוד. ניגש אליו וראה אדם כהה אור, שיכור שלידו ארגז טחינה, מארזי נס קפה, טונה וארגזי קולה.

דיווח למוקד 100 - אירוע 1651 - דיווח על אדם שיכור עם רכוש רב החשוד כגנוב. ארגזי קולה ונס קפה.

דו"ח פעולה סרגיי חייפץ - התקבל דיווח על אדם שיכור עם סחורה גנובה. הגיע למקום הבחין במשיב על ספסל. עובד תחנת הדלק פז מסר כי הרכוש שנמצא במקום שייך לתחנת הדלק. מנהלת תחנת הדלק הראתה לשוטר סרטונים בהם נראה המשיב נכנס למכולה.

תובנות מצלמות גוף 830 - המשיב נצפה שוכב על ספסל ממלמל. המודיע מזהה אותו מהמצלמות.

תובנות מצלמות גוף 827 - נראות קופסאות נס קפה וקולה על הרצפה. עובדים של תחנת הדלק לוקחים את הרכוש.

עדות סיון נחום - בחקירתה מיום 21.3.23 מסרה כי הינה זכיינית של תחנת דלק פז. מסרה כי העובד של אחמד עוואדה שמע רעש, ניגש לכיוון המכולה וראה אדם שחור עור עם מעיל שברשותו דברים השייכים לתחנת הדלק, לקח ממנו את הציוד והתקשר למוקד 100. מאוחר יותר בשעה 7:00 התגלה ציוד השייך להם על ידי מאבטח מס הכנסה והציוד הושב להם. השווי המוערך הוא כ-5,000 ₪.

עמוד 2

7. שילוב הראיות המתוארות לעיל, מלמד באופן נסיבתי על ביצוע העבירות על ידי המשיב. קיימות שלוש ראיות נסיבתיות עיקריות כנגד המשיב.
8. הראיה הנסיבתית הראשונה הינה עדותו של אחד עוודה. זו אינה עדות ישירה ביחס לאירוע ההתפרצות והגניבה, כי אם ראיה נסיבתית לכך. האירוע שנקלט בחושו של עוודה יכול היה לשמש כראיה ישירה לעבירה של ניסיון גניבה, אך בעבירה זו לא הואשם המשיב ולפיכך לא אקיים בה דיון. יחד עם זאת, ביחס לאירוע ההתפרצות מדובר בראיה נסיבתית בעוצמה גבוהה, משום שהיא קושרת את המשיב בזמן ומקום, ואף שוללת נוכחות תמימה במקום, נוכח כך שנתפס על ידי עוודה כשרכוש מתוך המכולה בידיו ובסמוך לו.
9. הראיה הנסיבתית השנייה, היא שלל סרטוני האבטחה הקושרים את המשיב לתנועות מחשידות בקרבת המכולה שנפרצה בעת הרלוונטית, כשהוא נושא רכוש. ודוק, אין מחלוקת שהמשיב היה במקום בזמן אמת ונתפס בסמוך לאחר מכן בקרבת מקום.
10. הראיה הנסיבתית השלישית היא מציאת הרכוש הגנוב בסמוך למשיב על ידי המאבטח רושל בורוכוב, ובהמשך לכך על ידי השוטרים, בבוקר שלאחר האירוע. עדות המקימה חזקה תכופה, שלא נשללה על ידי המשיב. החזקה התכופה היא חזקה עובדתית המבוססת על ניסיון החיים. לפי החזקה התכופה, אדם שנמצאים ברשותו טובין גנובים זמן קצר לאחר שנגנבו יוחזק כמי שגנב אותם. זוהי חזקה הניתנת לסתירה, ונבחנת בהתאם למכלול נסיבות העניין. הנאשם רשאי להפריכה על-ידי הצעת הסברים חלופיים להימצאותם של הטובין הגנובים בידיו. ראו למשל ע"פ 5492/11 אלרחמן נ' מדינת ישראל. בכל הנוגע לאורך התקופה בה תחול החזקה, הרי שמטבע הדברים לפרק הזמן שחלף מאז ביצוע העבירה יש השפעה על עוצמת החזקה. ראו ע"פ 8584/13 לואי שטארה נ' מדינת ישראל. ואולם ההכרעה בשאלה מה ייחשב לתכופ לצורך הקמת החזקה וקביעת עוצמתה, אינה הכרעה טכנית המבוססת רק על פרק הזמן שעבר אלא על מבחן משולב בו יבחן בית המשפט בין השאר טיבם של הטובין, ונסיבות העברות מאדם לחברו והכל ביחס לשאר הנסיבות. על כן נקבע כי לעיתים יהיו מקרים בהם החזקה התכופה תעמוד בעינה, גם אם פרק הזמן שחלף מאז גניבת הטובין עולה על ארבעה ימים. ראו למשל רע"פ 7362/14 אבו ריא נ' מדינת ישראל, הכל בשים לב למבחני המשנה. בענייננו, אכן מדובר ברכוש קל להעברה בין אדם לחברו, ללא צורך בפרוצדורה מוסדרת, יחד עם זאת, הרכוש נתפס ברשות המשיב שעות בודדות לאחר ביצוע העבירה, בסמוך למקום ביצוע העבירה. בכך יש כדי להגביר את עוצמת החזקה התכופה בענייננו. המשיב, כאמור, רשאי להפריך את החזקה על-ידי הצעת הסברים חלופיים להימצאותם של הטובין הגנובים בידיו. אלא, שבענייננו המשיב לא ענה לשאלות בחקירתו במשטרה. אשר על כן, המשיב לא הצליח להפריך את החזקה.
11. הלכה היא כי ראיות נסיבתיות יש לבחון בהתאם למבחן התלת שלבי. ראו למשל, ע"פ 9372/03 פון וייזל נ' מדינת ישראל. בהתאם למבחן הראשון, התרשמתי כי מדובר בראיות קבילות בעלות משקל משמעותי. בהתאם למבחן השני, התרשמתי בהתבסס על ניסיון החיים והשכל הישר כי כאשר אדם נצפה בזירת העבירה עם רכוש גנוב בידיו, ובהמשך אף נמצא שיכור על ספסל בקרבת מקום עם רכוש גנוב ברשותו, מדובר בראיות המערבות לכאורה את המשיב בביצוע העבירה. בכל הנוגע למבחן השלישי, הרי שהמשיב לא מסר כל גרסה בחקירתו במשטרה ואף אין מחלוקת על נוכחות בזמן ובמקום הרלוונטיים, ולפיכך המשיב לא השכיל להשיב את

הנטל הטקטי אל המאשימה.

12. טרם סיום אדרש לטענות ההגנה:

סרטוני מצלמת האבטחה - לאחר עיון בסרטונים התרשמתי כי אין בהם כדי לשמש לטובת המשיב. המשיב נצפה בסמיכות למכולה, בנסיבות מחשידות באישון לילה, כשבידיו חפצים שונים. העובדה שלעצמה שהאירוע אותו תיאר אחמד עוואדה לא נצפה במצלמות לא מחסירה מעדותו משום שמיקום המפגש בין השניים לא ידוע, ואין סיבה להניח כי היה בטווח מצלמות האבטחה דווקא.

מחדלי חקירה - נתתי דעתי לטענות ב"כ המשיב בנוגע למחדלי חקירה. צודק ב"כ המשיב כי היה ניתן לקיים את החקירה באופן יותר מקצועי וכי היה מקום להעתיק את סרטוני מצלמות האבטחה בטווח זמנים גדול יותר ואף לעשות כן באמצעות הורדת הסרטונים ולא צילומם בטלפון סלולארי של שוטר. יחד עם זאת, התרשמתי כי במנותק מכך, קיימות ראיות נסיבתיות כבדות משקל לחובת המשיב, כך שגם אם מדובר במחדל מסוים לא נראה כי יש בו כדי לשנות מן המארג הראייתי. ודוק, כפי שנקבע מזה כבר: **"השאלה אינה האם אפשר וראוי היה לנקוט בצעדי חקירה נוספים, אלא האם יש די ראיות המוכיחות את האישום מעבר לספק סביר"** [ראו ע"פ 2661/13 יחייב נ' מדינת ישראל].

טענת הקונספירציה - מטעוני ב"כ המשיב עולה כי עובדי תחנת הדלק לא דיווחו תחילה על התפרצות משום שלא הייתה התפרצות ורק בהמשך טפלו עלילת שווא על המשיב. לא אוכל לקבל טענה זו. המשיב נתפס על ידי אחמד עוואדה עם רכוש גנוב בידיו. בנסיבות הללו המשיב ברח ללא הרכוש ולכן בזמן אמת דיווח אחמד עוואדה כי לא הייתה גניבה ולא נגרם נזק. רק בהמשך משנמצא המשיב על ספסל עם רכוש גנוב השייך לתחנת הדלק התחוויר כי המשיב הספיק לגנוב רכוש קודם למפגש עם אחמד עוואדה. כך או אחרת, אין הסבר מבוסס המעוגן בראיות להפללת שווא. כלל ידוע הוא שעל מנת לקבל טענה לעלילת שווא עליה להיות: **"ממשית ולעמוד במבחן ההיגיון והשכל הישר"**. ראו למשל ע"פ 3082/22 פלוני נ' מדינת ישראל.

נוכחות תמימה במקום - ב"כ המשיב לא התכחש לכך שהמשיב היה במקום, נוכח צילומו על ידי אחמד עוואדה, והודאת המשיב עצמו כי היה במקום. לאחר עיון בחומר החקירה כולו לא מצאתי כי נוכחות המשיב במקום הייתה תמימה. למעשה, המשיב עצמו לא טען כי נוכחותו במקום הייתה תמימה, כי אם שמר על זכות השתיקה בחקירתו. לפיכך, נוכחות בזירת העבירה, באישון לילה, כשהוא נצפה הולך וחוזר לכיוון המכולה עם רכוש בידיו, וכשלבסוף רכוש גנוב נמצא ברשותו בסוף אותו הלילה, אינה יכולה להתיישב עם נוכחות תמימה.

13. סוף דבר, אני קובע כי קיימות ראיות לכאורה נגד המשיב, כאשר החולשה הקלה היחידה נובעת מאופן ניסוחו העמום של כתב אישום לגבי העיתוי המדויק של ביצוע העבירה ולא מהיעדר ראיות לביצוע העבירה.

עילת המעצר

14. המשיב ביצע לכאורה עבירות המלמדות על מסוכנות רכושית.

15. עבירות מסוג זה לא רק שפוגעות ברכוש הציבור וברווחתו, אלא בנסיבות מסוימות אף מלמדות על פוטנציאל מסוים להתפתחות אלימה. ראו למשל בש"פ 8128/13 **אוזן נ' מדינת ישראל**. הדברים נכונים ביתר שאת,

שעה שמדובר במי שביצע את העבירות בעודו בגילופין.

16. המשיב בעל עבר פלילי מכביד, המשיב הורשע בעברו פעמים רבות בעבירות רבות ומגוונות לרבות עבירות רכוש. הלכה היא כי: **"לעניין מעצר, מפלס החשדנות" עולה כאשר מדובר במי שחטא בעבירה ושנה בה".** ראו בש"פ 7323/14 אבו נאג'י נ' מדינת ישראל.

17. המשיב ביצע את העבירות נשוא כתב האישום בעוד מאסר על תנאי בר הפעלה מרחף מעל ראשו, ללמדנו שאין בדבר כדי להרתיעו. בכל הנוגע לביצוע עבירות בתקופה בה קיים מאסר על תנאי הכלל הוא כי: **"יש בכך להעיב במידה רבה על עוצמת האמון שניתן לתת בעורר, ובהתאם להקשות על האפשרות לשחררו לחלופת מעצר".** ראו בש"פ 2234/13 נחמני נ' מדינת ישראל. ובנסיבות המתאימות אף נקבע לא אחת כי: **"לא ניתן ליתן אמון בעורר, באופן שמאפשר את שחרורו לחלופת מעצר, בשים לב לעובדה כי הוא ביצע, לכאורה, את העבירות שעה שתלוי מעל לראשו עונש מאסר על תנאי בר הפעלה".** ראו בש"פ 1219/15 מקלין נ' מדינת ישראל.

18. בנסיבות האמורות, התרשמתי כי המשיב מסוכן ולא ניתן לתת בו אמון. ומשכך, לא מצאתי כי ניתן להיעתר לבקשת בא כוחו לשחררו בתנאים שיבטיחו את התייצבותו, לא כל שכן שמדובר בדר רחוב.

19. בנסיבות האמורות, מצאתי כי יש להורות על זימון תסקיר בעניינו של המשיב, בעודו עצור, ככל שייתן הסכמתו לכך.

ניתנה היום, כ"ז ניסן תשפ"ג, 18 אפריל 2023, במעמד
הצדדים.